

עין משפט
ור מצות

שימה מקובצת

רבינו גרשום

גם מזה מוטב לו שלא יקר
אליעזר הכא דלא אתי למע
דעבד קנסיה דנחכוון למשרי
והכא במאי דעבד קנסיה דנ
לראשון דאכתי קאי ומשום
דכשנולד לו נגע אחר וירפא

מסורת הש"ס

הגהות הב"ח

מוסף רש"י

בינו גרשום (המשך)

כהן בכבוד ודאי וישראל בספק
דודתו משום דכל יומא מפקע ליה
י' משום דמלאכת חולו של מועד
נחלקוהו. שער הקוצים ממנה:
כא שם בהמות לזבלה כשביעית
בנו זרעה למצאי שביעית:

דמוקיי לה כחלושין: **ג'מייברה**. בירושלמי מפרש איהו עיזי כל
 יספת בנו ורועיה. אם האי עיזי מדרבנן קשה הרי פשיט אורס
 ודפשיט ^מ מניה נבי ענד (ענבר) לימא שאלי הכא דחמיר משום
 כדאמר בקדושין (דף כ.) כמה קשה אבקה של גדישית:
 גדלי

[illegible]

בזבז הספרים גרסין ר' יצחק מרבי וז"ל כמוכן וצניגין וצניגין
אתמצא יומא מוכר עבדי לעובדי וכוונתו ומה קנסו נמי אחרי
דב' יומא מפקד קרי' במצות. אכתי מל' חסד פלגו מימני
לומר הם לא קנסו ^(ל) (דלמא) הכא קנסו משום דליכא ליסורא
דלורייתא דכ' הווא ליכא כפ' השולח גבי צעיר דמוכר עבדו
ובמ"ק גבי צעיר דטון מלאכיה במועד דקאמר אם מימני לומר
בזורס קנסו משום דליכא ליסורא דלורייתא וצניגין נמי הוה מצי
לתינקט אם מימני לומר ^(ל) לא קנסו הכא קנסו משום הפקעת מלות
דכל יומא ויומא (כמו) בעבד ובמ"ק נמי נקט ^(ל) חד טעמא בזורס
וטעמא אחריתא במוכר עבדו והוה מצי למימר חד טעמא במרייהו
דאם מימני לומר בזורס ומוכר דנקטו משום דבעדיה ליסורא
אבל טון מלאכיה לא עבד דליסורא:
שנתקוצצה. פ' קנות' שגול ^(ל) קוים ממה שהיו מלושין
ומפחשין בה והדין עמו דלא' לומר בקוים שהיו
מבזבזים ^(ל) דלא' לא מורע דליכא ליסורא דלורייתא בגטילתם
שמייפא את הקרקע כדאמר שבת פירקא דיהי חייב ^(ל) (דף קג.) גי' ^(ל)
(הכלל עולשין והמודד ורדיס) ^(ל) כדנדרעא ליה חייב ^(ל) (בכל דבי ^(ל)
(חייב) כלל שהוא משום דליכא יפו ^(ל) הקרקע דלמי מתריס לנורי דכר
אחר והי' ליכא יפו קרקע כשחולש קוים לחורשה ^(ל) לזריעה וכן
משמע בירושלמי על ^(ל) המשנה תמן אסורים כשנטלו קוים משמן
הי' העם פסע אחת מורשין והוא מורש שתי פעמים: **המיתבה**
און ציור דלורייתא ואם הוא נמי דלורייתא קשה בגטין ^(ל) (דף מד:)
דפקעו עליו ממות וי"ל דהסבר שאלו לא התמיר כשציעית ^(ל)

[illegible]